

en 1-årig basisuddannelse, der omfatter en grundlæggende orientering og indføring i erhvervsområdet, og herefter fortsættes med en uddybende erhvervsfaglig uddannelse med hovedvægt på den praktiske oplæring inden for det valgte uddannelsesområde. Karakteristisk for forsøgsuddannelserne er endvidere et islæt i undervisningen af almene, obligatoriske og valgfri fag, en gradvis specialisering, en vekselvis uddannelse mellem skole og praktikvirksomhed samt en udvidet studie- og erhvervsvejledning. Som styringsorganer under forsøgsperioden blev nedsat dels et forsøgsråd med initiativtagende og rådgivende funktioner for samtlige uddannelser inden for systemet, dels forsøgsudvalg for hvert af hovederhvervsområderne. Som styringsorganer har under forsøgsperioden endvidere medvirket de fælles faglige udvalg, nedsat i henhold til lærlingeloven, og brancheudvalgene, nedsat i henhold til specialarbejderloven.

Under uddannelsesforsøgene har eleverne i praktiktiden fået samme løn som lærlinge. Under skoleundervisningen har de med særlig hjemmel i forsøgsloven fået en godtgørelse, beregnet under hensyn til den løn, lærlinge inden for det pågældende hovederhvervsområde på tilsvarende uddannelsesstrin kunne opnå. Som oven for anført blev godtgørelsesbestemmelsen i forsøgsloven ophævet ved lov nr. 281 af 26. maj 1976 for elever, der påbegynder uddannelsen den 1. august 1976 eller senere.

I betænkning 764 af 12. januar 1976 redegøres nærmere for udviklingen i det erhvervsfaglige uddannelsessystem. Neden for vil de enkelte kapitler i betænkningen kort blive omtalt.

I *kapitel I* anføres det indledningsvis, at det ikke i det korte åremål siden forsøgslovens ikrafttræden har været muligt at udmønte endelige erfaringsresultater fra forsøgsuddannelserne, men uanset dette er det udvalgets opfattelse, at der ved de erhvervsfaglige grunduddannelser er skabt et uddannelsessystem, som man kan bygge videre på.

Udvalget går derfor ind for, at der ved revisionen af loven om de erhvervsfaglige forsøgsuddannelser søges tilrettelagt et uddannelsessystem, der kan omfatte en så stor gruppe som muligt af de eksisterende erhvervsuddannelser, idet man herved vil give mulighed for dels at samordne uddannelserne i et forenklet system, dels at anvende samfundets samlede uddannelsesressourcer på en hensigtsmæssig måde. Udvalget finder det ikke her afgørende, om de uddannelser, der agtes inddraget under de erhvervsfaglige grunduddannelser, for tiden er placeret under undervisningsministeriet eller under andre ministerier, men der lægges vægt på, at ud-

dannelserne tilrettelægges under en fælles synsvinkel med en fælles overordnet styring.

I betænkningens *kapitel II* går udvalget ind for en fortsættelse af den under forsøgsuddannelserne praktiserede uddannelsesmodel med opbygning i hovederhvervsområder og med opdeling i en basisuddannelse og en 2. dels uddannelse, hvor den uddannelsessøgendes valg af uddannelsesretning gradvis indsnævres. I betænkningen omtales principperne for adgangen til uddannelsen, og udvalget går ind for, at uddannelsessystemet på samme måde som under forsøgsperioden skal etableres med henblik på unge, der efter det 9. skoleår ønsker at opnå en erhvervsfaglig grunduddannelse. Det anføres dog, at uddannelsen også bør stå åben for elever, der har gennemgået 10. klasse eller tilsvarende uddannelsesstrin. Særligt omtales forholdet for den gruppe af elever, der afbryder deres uddannelsesforløb ved afslutningen af det 9. skoleår eller tidligere. Det anbefales, at der også åbnes disse elever mulighed for at gennemgå dele af en erhvervsfaglig grunduddannelse, f. eks. basisuddannelsen suppleret med særligt tilrettelagte kurser svarende til de kortere arbejdsmarkedsuddannelser. Endelig foreslås det, at der indføres særlige regler for voksne elever.

Vedrørende den skolemæssige del af uddannelsen går udvalget i betænkningens *kapitel III* ind for, at de under forsøgsuddannelsen vedtagne principper for undervisningen i fællesfag også fremover lægges til grund, idet man anser dette for nødvendigt, hvis man skal kunne realisere intentionerne med hensyn til den almene del af undervisningen. Med hensyn til undervisningens geografiske placering går udvalget ind for, at der vedrørende basisuddannelsen tages særligt hensyn til befolkningsunderlaget, således at der opnås en spredning af uddannelserne, medens der ved placering af 2. dels skolerne dels må tages hensyn til delingen i fagspecialer, der medfører, at undervisningen ofte må samles på færre, centrale skoler, dels til sammensætningen af det lokale erhvervsliv. Udvalget går ind for, at undervisningen også skal kunne henlægges til andre skoler end tekniske skoler og handelsskoler.

Betænkningens *kapitel IV* omhandler den praktiske del af uddannelsen, dvs. praktikopholdene i 2. del. Efter omtale af formålet med praktikopholdet anføres det, at der må stilles visse krav til praktikvirksomheder, og at det er hensigtsmæssigt, at arbejdsmarkedets parter har indseende med, hvilke virksomheder der skal godkendes, og hvilke krav der skal stilles. Herefter behandles det for den erhvervsfaglige grunduddannelse centrale problem, nemlig tilvejebringelse af det tilstrækkelige antal praktikpladser. Der angives forskellige årsager til